

mellemlavn, hvis man har den fornødne slægtsmæssige tilknytning hertil.

Mellemlavne har ifølge udvalgets opfattelse ikke i praksis den samme kønsidentificerende funktion som fornavne.

Udvalget anbefaler derfor, at der i reglerne om mellemlavne åbnes mulighed for at tage et navn, der er godkendt som fornavn, uanset om navnet svarer til den pågældendes køn.

En sådan adgang forudsætter imidlertid, at det sikres, at fornavne, der anvendes som mellemlavne, ikke skal kunne tages som efternavne, hvorfor dette bør fremgå af loven.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 174 ff.

3.3.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende- ders overvejelser

Af de grunde, som er anført af Navnelovsudvalget, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at der bør gives mulighed for at tage et kønskorrekt fornavn som mellemlavn.

Som anført af udvalget vil en ophævelse af fornavnes kønsidentificerende funktion kunne medføre store administrative vanskeligheder. Da et mellemlavn som anført af udvalget ikke har samme kønsidentificerende funktion som fornavne, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at denne adgang gives gennem bestemmelserne om mellemlavne i stedet for gennem bestemmelserne om fornavne.

Den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 4, indebærer, at det er muligt at tage et mellemlavn som efternavn.

For fortsat at opretholde sondringen mellem for- og efternavn, som er centralt i dansk navneskik, er det dog nødvendigt at sikre, at kønsukorrekte fornavne som bæres som mellemlavne, ikke kan tages som efternavne.

Det foreslås derfor, at det i § 4, stk. 3, anføres, at et mellemlavn ikke kan tages som efternavn, hvis det navn, der ønskes, er et mellemlavn taget i medfør af § 11, stk. 1, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 4, § 4, stk. 3 og § 11, stk. 2, 3. pkt. og bemærkningerne hertil.

3.4. Adgang til at tage forældres eller bedsteforældres atypiske fornavn som mellemlavn

3.4.1. Gældende ret

I visse egne af landet har det været skik at give en mand et 1. fornavn, der har efternavnspræg. Som ek-

sempel kan nævnes navnet Kronborg. Efter gældende praksis afslås ansøgninger om at tage sådanne navne som fornavn. Derimod tillades det ved navnebevis at tage forældres eller bedsteforældres atypiske fornavn som mellemlavn efter den gældende navnelovs § 11, stk. 2.

3.4.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har overvejet, om der fortsat bør være mulighed for at tage et mellemlavn, der har efternavnspræg, hvis navnet har været båret som første fornavn af ansøgerens forældre, bedsteforældre, oldeforældre eller tipoldeforældre.

Udvalget kan ikke anbefale en sådan bestemmelse.

Den nævnte navneskik ligner efter udvalgets opfattelse til en vis grad de udenlandske navneskikke, der ikke sonderer mellem for- og efternavn. Den adskiller sig efter udvalgets opfattelse imidlertid fra disse ved, at der er tale om navne, der har tradition i en dansk navnekultur, der i øvrigt skelner mellem for- og efternavne. Udvalget har derfor fundet, at personer, der bærer de pågældende navne som efternavn, vil kunne opleve at få deres navneret krænkede, hvis andre uden tilstrækkelig slægtsmæssig tilknytning til navnet frit kan tage dette som for- eller mellemlavn.

Personer, der ønsker at følge den nævnte navneskik, har efter den hidtidige praksis ingen tilknytning til navnet som mellem- eller efternavn, men alene som fornavn.

De pågældende kan efter udvalgets opfattelse udtrykke deres slægtsmæssige tilknytning til den pågældende forælder eller bedsteforælder ved at tage den pågældendes efternavn, eventuelt som mellemlavn.

Dertil kommer, at der i dag er tale om en meget sjældent forekommende navneskik, der må antages at være stærkt på retur. Københavns Universitet, Afdeling for Navneforskning, skønner således, at der er ca. 2-3 ansøgninger årligt om at få et regionalt forankret navn med efternavnspræg som fornavn, mens Familienstyrelsen skønner, at der højst forekommer én ansøgning årligt om et sådant navn som mellemlavn med henvisning til, at det er en forælders eller bedsteforælders fornavn. Som nævnt meddeles der afslag på at få navnet som fornavn.

Udvalget finder på den baggrund ikke, at hensynet til at videreføre den nævnte tradition kan anses for mere tungtvejende end hensynet til bærere af navnet som efternavn. Der er derfor ikke medtaget en særlig bestemmelse herom i udvalgets lovudkast.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke herved i alle situationer vil være udelukket at følge den nævn-